UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante H

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

rij calciamento. Idē quoq; Plau. in am. Itidē hꝫ petaſuz cū ſerui pileum hērenon poſſent niſi cū facti fuiſſent liberi.

Petaſo. pen. coꝛ. caro poꝛcina: quā alij coxā: alij eā partē ſuis di cūt q̄ ab alis īcipit ꝛ coſtas cōpꝛehēdit q̄buſdā veluti v̄gulis pinguib⁹ diſticta. Fruſtū de pꝛa p̄cidit: ꝛ ſale obꝛutū deide i fumo ſuſpēſuz aſſeruat. Mar. Muſte⁹ ē ꝓpa caros ne diſer amicos: nā mihi cū vetulo ſit petaſone nihil. Huius dimi. eſt petaſunculus. Iuue. Siccus petaſunculus ꝛ vas pelamydū.

Petaur̄. gn̄s ludi ꝛ machīa q̄dā lignea. Quo q̄dē ludi gn̄e hoīes ꝑ aera rotaꝝ pulſu iactabant. Mar. Quā rota trāſmiſſo totiens īpacta petauro. Dici ēt pōt petaurū ſupꝛa qȯ hoīes agilitate coꝛpoꝝ inſignes ludūt: vt haſte circa quas ſe voluant. Funes ſupꝛa quos ēt recipꝛoci ambulant. Circuli ꝑ quos ſe moꝛe piſcium tranſmittunt. Tabulę e q̄bus in aera pendent vno bꝛachio ſe ſuſtinētes. Greci dicūt petaurū eſſe laqueū ꝛ aſſeres q̄bus domos tegunt. Iul. pollux exiſtimat caudā eſſe inquā ſe coꝛtis alites cubitum iturę conferunt.

Petauriſtę: q̄ ita ludunt: ꝛ leuioꝛib⁹ ſaltib⁹ mouent̄. Uar. lib. ij. de vi. pa. Nec minus aliquo in gn̄e ſūt ludi velitis galli germani petauriſtę: q̄ ꝛ petauri dn̄r a πεταϑα volare.

Peto. is. petiui vel petij petitum ſiḡt oꝛo ſiue obſecro: vel volo. Petere vt inq̄t Uar. ꝓpꝛie eſt aliq̄d ſuppliciter ꝛ p̄cario poſtulare. Et ſic vnū tm̄ exigit actūm. Te āt pro vetere nr̄a neceſſitudine ēt atq; ēt peto vt eius filios q̄ in tua ptāte ſūt mihi potiſſimū cōdones. In malū Sal. in Iug. Ipſe acer belli coſus: at is quē petebat: q̄etus in bellis erat. Sic in bonū dicimus pater ſalutē filij petit: ſeruus beniuolentiā dn̄i in malū vt hic petit caput alterius aut famā hęc enī in hoīs perniciez petunt̄. Aliqn̄ petere eſt inſtāter poſcere. Un̄ petulcus ꝛ petulans. Liui. li. j. Iā Hoꝛa. cęſo hoſte victoꝛ ſecūdā pugnā petebat. Aliqn̄ inſidias tēdere. Plancus. In quo caſu hanc capio voluptatē: q̄ certe quo magis me petiuerūt tāto maioꝛē his fruſtratio doloꝛē attulit. Aliqn̄ violenter aggredi. Ci. pro Liga. Quid enī tubero tuus ille diſtrictus in acie pharſalica gladius agebat: cuius latus ille mucro petebat? Aliqn̄ manere expectare Uirg. li. ix. Troianos hęc mōſtra petunt. Aliqn̄ cupere vt apud eundē lib. iiij. ge. Pulchꝛāq; petit ꝑ vulnera moꝛtē. Aliqn̄ ꝑcutere. Liui. lib. xxij. Hiſpano punctim magiſ q̄ ceſim aſſueto petere hoſtē. Aliqn̄ inq̄rere. Uirg. Euādruz petimus. Aliqn̄ eligere: vt idē. Pꝛīcipio ſedes apibus ſtatioq; petēda. Aliqn̄ ꝓficiſci. Sue. in Ueſpa. Et cutilas ac reatina rura: vbi ęſtiuare quot annis ſolebat petijt. Aliqn̄ influere: vt campū petit amnis. Qn̄ v̄o conſtruit̄ cū abltō inſtr̄m ſignificāte ꝑ inſtr̄i diuerſitate diuerſa ſiḡt: ſiue in rem: ſiue in perſonā referat̄. Nam petere manū eſt ducere. Uirg. Tartareum ille manu cuſtodē in vīcla petiuit. Petere pedibus eſt ire. Apul. Dū pedibus iter faciens ꝓpinquū rus peterē. Petere gladio aut veneno aut lapide aut coꝛnu: ꝛ hmōi eſt inuadere ferire ꝛ ſaluti inſidiari. Idē iam coꝛnu petat et pedibus q̄ ſpergat arenam. Et malo me Galatea petit laſciua puella. Sue. in Tibe. Miſſum in arenā apꝛū iaculis deſuper petijt. Petere curſu: adipiſci obtinere. Uirg. Quę littoꝛa pꝛoxima curſu ɔtendunt petere. Petere blandicijs eſt blādiri. Quītil. Nouercā blandicijs petit. Petere muneribus oſculis p̄cib⁹ eſt conciliare. Apul. Cū me lachꝛymis p̄cibuſq; petijſſe. Petere oculis eſt ɔtemplari. Petere auribus audire. Petere naribus: olfacere. Petere tactu: palpare. Iungitur īterdū huic verbo ablatiuus. Cic. Audes quicq; ab iſtis petere? Nunq; vero vel raro duos accuſatiuos habet. Huius cōpoſita ſunt Appeto. Competo: expeto: impeto: oppeto: perpeto: pꝛępeto: repeto: ꝛ ſuppetit: quę habent pe. co.

Petitio poſtulatio aliqn̄ etiā gladiatoꝛū impetus. Ci. Quod ergo tuas petitiōes ita coniectas vt vitari nullo modo poſſent parua quadam declinatione concutiunt.

Peteſſo. is. antiquū verbū: idē qȯ peto: ſicut impetraſſo recōciliaſſo cōmonſtraſſo qualia apud plautū plurima. Ci. li. ij. tu. Qui hāc gloꝛiā peteſſunt: nullū fugiūt doloꝛē. Plau. in Tri. Utram potius harum mihi artem expeteſſam.

Petigo. pen. pꝛo. moꝛbi genus qui ꝛ impetigo dicitur q̄ vicina petat ſeſe late ſumma cute diffundens occupat plęrunq; totum vultum oculis exceptis.

Petimia vlcera in humeris iumentoꝝ q̄ ima. i. ꝓfunda petant.

Petulans. pe. coꝛ. īpꝛobus: a quo petulātia īpꝛobitas cū alios ꝑ ɔtumeliā petimus. Cic. deſine bonos petulātiſſima inſectari lingua. Qn̄q; ponitur pꝛo ſuperbo. Idem. Petulāter diues Quandoq; pꝛo laſciuo. Ouid. Quinetiam vt poſſem verbis petulantius vti: non ſemel ebꝛietas eſt ſimulata mihi. Et generaliter petulantia eſt laſciuamentuz ſiue effręnatio īmodica ad quodlibet vitium a petendo dicta.

Petulcus laſciuus. Uirg. Hędiq; petulci. Un̄ meretrices quoq; petulcas veteres dixerunt a petendo.

Petilus. p. c. tenuis exulis. Luc. Inſignis varijs crurib⁹ ꝛ petil̄.

Petilia: vꝛbs bꝛutioꝝ a Philoctete condita ἀπὸ του πεταλαι. i. volaſſe quia ex augurato locum delegit.

Petilanſura ſignificat vngulam ęqui albam.

Petoꝛitū. pe. coꝛ. gn̄s vehiculi. Hoꝛ. li. j. Ser. Atq; caballi paſcēdi ducenda petoꝛita nunc mihi curto ire licet mulo.

Petra lapis tenerioꝛ mitioꝛq; ac minoꝛ. vn̄ gēmę lapides nō ſaxa dn̄r. Hic petroſus. a. uꝫ. qȯ ē petrꝭ abūdās. Eſt ꝛ petra arabię oppidū qȯ nabathęi īcolūt. vn̄ ꝑs ea arabię vocat̄ petrea

Petrea ꝑs arabię. Et petrea mulier q̄ pōpā ī colonijs aut municipijs initabat̄ anū q̄ pedes īpetras frequēter īpingeret.

Petroleon. oleum. qȯ ex petris naturę ſponte fluit.

Petronius nomē viri pꝛopꝛium. Quo nomine vocatus fuit auctoꝛ non ignobilis.

Petronia nomē vxoꝛis Uitelij de qua apud Sue. Et petronia nomē fluuij ī Tyberim defluētis dictus q̄ ꝑ petras fluat.

Petrones ruſtici dicti ſunt a veteribus a petrarum aſperitate ꝛ duricia. Hinc Plau. petronē veruecem durioꝛem eleganter dixit vbi ait in cap. Qui petroni nomen induunt veruecı ſectario: ego ſi in via petronum publica conſpexero ꝛ petronē ꝛ dominum reddam moꝛtales miſerrimos.

Petroſelinon: quaſi petrarum apium: nam īter lapides melioꝛ naſcitur. Eſt hęrba nota quę inter apij genera numerat̄ cōponiturq; ex petra ꝛ σελίνου apium.

Pexo. as. a pecto. is. Un̄ pexę veſtes q̄ pectine ɔtextę. Et pexati q̄ pexis veſtib⁹ ſūt īduti. Mar. Pexatus pulchꝛe rides mea zoile ſꝑ. Sūt q̄ dicūt pexas veſtes eē piloſas ɔ̄rias raſis q̄ pilis carent. In quē ſenſuz accepiſſe vr̄. Hier. ɔ̄ Ioui. cū ait. An̄ nudo eras pede: mō nō ſolū calciato ſꝫ ꝛ oꝛnato. Tūc pexata tunica ꝛ nigra ſubucula veſtiebaris ſoꝛdidatus ꝛ pallidus ꝛ calloſam ope geſtitās manum nūc lineis ꝛ ſericis veſtibus ꝛ atrebatū ac laodicęę indumētis oꝛnatus incedis. Ibi enī pexam tunicā puto ītelligi raſam ꝛ q̄ſi lacerā. Nā vbi Perſius dixit. Pexūq; togaq; recēti. Pꝛobus barba inquit tonſurę genus eſt: quo iuuenes fictonſi pexi barbi appellātur. Nos pꝛępoſitionem addimus depexa. Ter. Depexum dabo.

Pezitę. fungi qui ſine radice aut pediculo naſcuntur quaſi pedeſtres dicti: q̄ non tollant ſe altius a terra. πεζοσ pedes etiā in ludo ſcacchoꝛum. πεζὸσ.

P ante H

Phaeacū. ciuitas in planicie ē q̄ ab vtraq; perte hꝫ duos editiſſimos vertices in q̄bus adhuc ſunt arces. Phaeaces v̄o ppl̄i fuerūt Coꝛcyrę. Un̄ ꝛ coꝛcyra phaeacia dicta ē quę in littoꝛe maris ionij ē. Scribit̄ in pꝛima cum. ę. diph. Hic phaeacius a. um. ꝛ phaeacus. a. um. vna ſyllaba minus. Pꝛoper. lib. iij. Nec mea phaeacas ęquant pomaria ſyluas.

Phaethon. dictio triſyllaba. Nam ae diuiſas ſyllabas hꝫ ꝛ aſpiratur. Dictus ἀπὸ του φαινει ꝑ. ſol dicitur vt inquit Ser. in lib. v. ęnei. Idem lib. vj. a luce ardoꝛis ſui.

Phaetuſa fuit vna ex filiabus ſolis.

Phaecaſius. calceus. Unde phaecaſios ſeu phaecaſiatos ſacerdotes ꝛ deos vocamus. Seneca ad Lucillum. Si quem palliatum aut phaecaſiatum conſpexeris.

Phaedrus nomē viri pꝛopꝛiū: quo ſignificat̄ clarus alacer.

Phaeſtus: mons ſeu pꝛomontoꝛium cretę. Fęminino vero genere ciuitas in eo.

Phagedaena.cũ diph.in pe. Nam grece φαγέδαινα ſcribiẽ ἀπὸ τοῦ φαγεῖν. Hoc eſt ab ędẽdo ꝛ eſt exulceratio vſq ad oſſa celeriter depaſcens cũ inflãmatione ſaniẽ male olentem emittens ꝛ ad mortẽ pducens. Auctor. Jul.pollux. Ply. lib.xx. Ulcera q̃ phagędenas vocant folia ꝛ radix recens cũ melle ſanant. Et apud Col. putaẽ eſſe morbus quẽ in iumentis vermẽ appellant. Idẽ apibus tribuit lib.x. Sępe ẽt inq̃t vitio qđ gręci φαγέδαιναν vocant intereunt.

Phagus.us.ꝛ phagi arbor glandifera ἀπὸ τοῦ φαγεῖν comedere. Uirg. in Culi. Umbroſęq manent phagus hederęq ligantis brachia. Hic phagineus.a.um. ꝛ phaginus.a.um. pe.cor.pro materiato ex ea arbore. Ouid.li.viij.me. Illic phagineus dura clauo ſuſpenſus ab anſa. Uirg. Poſt valido nitens ſub pondere phaginus axis.

Phaliſci populi ethrurię quorum oppidum phaleri vocabatur Sunt qui arbitrentur phaliſcos vocati quos nunc corrupte montem falconem appellant.

Phalacron.gręci caluum dicunt. Unde corui aquatici phalacro coraces dicunẽ vt inquit Ply. Hinc loca ſatis fruticibuſq nuda phalacras appellãt quaſi calueta: vt quę nihil ferũt. Apud Colu. Glabreta dicuntur.

Phalara ciuitas a phalaro amne Ithomę Mineruę proximo.

Phalarica.a.phalis.i.turrib⁹ dicta eſt: q turres defendat vel a phalari ſiculo tyrãno vt Amianus inq̃t. Hęc vt Uege. ſcribit admodũ haſtę valido p̃figiẽ ferro qđ ĩ lõgitudine hꝫ pedes tres vt cũ armis corpus trãſfigat. Inter cuius tubã ꝛ haſtile ſulphur reſina bithumẽ ſtuppa ↄuoluunẽ infuſa oleo qđ incẽdiariũ vocãt baliſtę ĩpetu deſtinata p̃rupto munimine ardens figiẽ ligno turritãq machinã incendit. Eſt ãt magna ꝛ pua phalarica. vñ Luca. dixit phalaricã verius mitti tortilibus. Uirg. v̊o ait. Turnũ manu iaculari potuiſſe. Uñ lib.ix. Sed magnũ contorta phalarica venit fulminis acta modo.

Phalaris.idis nomen proprium. Agrigentinorum regis crudeliſſimi. Cuius extant epiſtolę.

Phalerę ęquorũ ornamẽta ἀπὸ τοῦ φάλου diñr. ſeu a v̊bo gręco qđ illuſtrare ſignificat. Uirg.li.v. Primus ęquũ phaleris inſignem victor habeto. Inde phaleratus.a.ũm.i.ornatus. Sue.in Claud. Craſſus fungi ęquo phalerato ꝛ in veſte palmata: ꝛ non tantũ ęquoꝝ ſunt ornamenta phalerę q̃ eq̃tum ꝛ nobilium. Liui.lib.vij. tradit Comitia Flauij ędilitiã tñ habuiſſe ĩdignitatis: vt plęriq nobilium aureos anulos ꝛ phaleras deponerent. Ply.lib.xxxiij. refert olim ab ordine ęqueſtri phaleras fuiſſe poſitas ex indignatione. Apud Ter. phalerata dicta leguntur pro ornatis.

Phalera.porthus athenienſis celeber.

Phalęcium carmen dictum a phalęco inuentore. Conſtat ſpondeo dactylo ꝛ tribus trocheis: hoc ꝛ hendacaſyllabum a ſyllabarum vndena menſura vocatur.

Phalęne quidam piſces in mari. Ambro. Quid gladios loquar aut ſerras: aut canes mariticos: aut phalęnas: aut zigęnas: balęnam dicunt eſſe.

Phalangę ſunt q̃bus baiuli ferẽdis oneribus vtunẽ q̃s σκευαφόρα p̃lo appellat. Ply.li.vij. phalangę fuſtes ſũt nodis carentes q̃bus aphri pręliũ ↄ ęgyptios primi fecerũt. Jul.pollux: phalanges inquit phalãgia dicunẽ ligna q̃bus ſubiectis naues trahi ſolent. ſic Nonius ſcribit phalangas ſignificare fuſtes teretes quinauibus ſubijciuntur ſcribit Herod. ęthiopas vicenos dentes elephantorum grãdes ꝛ e mã ebeni centenas phalangas tertio quoq anno tributi vice regib⁹ pendere ſolitos. Latinę phalãgę dicũtur a quo fit phalango.as. qđ eſt onus aliqđ hmõi tranſueho. Affra. Et capream vnam ſemilacerã quaterni ſimul phalangabãt.

Phalangarij.q̃ aliq̃d oneris phalãgis trãſuehũt: q̃ mõ tetraphori: mõ hexaphorij diñr. Itẽ phalãgarij appellati ſũt milites q̃ erãt ĩ phalãge q̃les habuit ad imitationem Alexãdri magni Alexãder ſyrius romanoꝝ ĩperator vt auctor eſt Lãpridius

Phalãgium genus aranei ꝙ omnibus internodia terna ſint in cruribus. Sunt qui phalangij nomine omnes araneos intelligant. Dicitur ꝛ phalanx.

Phalãx.gis. dictio macedonica q̃ nõ p̃prie legio ſꝫ q̃drata acies ꝛ cuneus militaris intelligiẽ qñ.ſ.pes pedi: clype⁹ clypeo vir viro in acie ↄſerebaẽ. Et h̃ peculiare fuit macedonũ ĩſtitutũ vt auctor ẽ Liuius ꝛ meminit Curtius: cui⁹ hęc ſũt v̊ba. Macedones phalangẽ vocãt peditũ ſtabile agmen: vir viro: armis arma ↄſerta ſũt. Cęſar. Milites nr̃i e loco ſuperiore pilis miſſis facile hoſtiũ phalãgẽ pfregerũt. Uñ p̃culdubio accipiẽ phalãx p armoꝝ cõnexione atq teſtudine. Hinc p trãſlationẽ a ſatyrico poeta dictũ eſt. Junctęq vmbone phalanges. Itẽ phalanx eſt regula ↄtinens lances.i.librã. Et phalãx ab Ariſtotele genus aranei qđ ꝛ phalangiũ diciẽ tarantola. Item phalanges digitorum internodia dicuntur.

Phaneus mons in p̃montorio Chij a Phaneo rege dictus.

Phaneſij pp̃li in ĩſulis oceani ſeptẽtrionalib⁹: q̃ vt Solinus ait hñt aures adeo effuſas vt reliq̃ viſcera contegant illis.

Phantaſię imagines rerũ inſidẽtes aĩo. Phãtaſma atis. viſuꝫ quę ſpẽs vna ꝛ nomẽ eſt eorum quę dormientes videre ſibi videntur: phantaſticus imaginatiuus.

Phanaticus. dicitur qui diuino ſpiritu afflatus eſt: ꝛ cui multę vanę apparitiones ſunt quales inſanienteꝫ aiacem percepiſſe poetę ferunt. Hunc morbum errorem vocauit Hora. Aut phanaticus error ꝛ iracunda diana.

Phanio nihil aliud ſig̃t q̃ boni pedis hoĩem.i. cuius aduentus afferat aliq̃d fęlicitatis ſicut ſolemus dicere ſcđo pede itroiſſe cuius introitũ p̃ſperitas aliqua ſit ↄſecuta vel melius: qñ φαίνω eſt appareo.i. apparitorẽ vulgariter dicerẽt: qui ex voto ꝛ deſideratus tandem appareat.

Pharmacũ.pe.cor.gręci φάρμακον mediũ verbũ qđ p veneno ꝛ pro medicamento accipi põt. Unde Caius iuriſcõ. Qui pharmacum dicit oꝫ addere bonum vel malum.

Pharmacopola.pe.pro. dici põt vnguẽtarius: q̃ pharmaca.i.venena vel medicinas vẽditat: q̃les ſunt qui vulgo herborarij vocanẽ. Componitur enĩ ex pharmacon ꝛ πωλέω vendo. Hor.in Ser. Ambubaiarum collegia pharmacopolę.

Pharmacodes.odor medicamenti.

Pharmatuſę ſunt duę inſulę exiles iuxta Atticam regionem in mari ſalaminiaco: in quarum altera vt inquit Strab.lib.ix. ſepulchrum Cyrces viſitur.

Pharaones appellanẽ ęgypti reges qđ cognomen fuit dignitatis vt ſcribit Euſe. ꝛ vt docet Joſephus lib.viij.antiq̃. Pharaonis nomẽ ſcđm ęgyptios ſig̃t regẽ. Et reges cũ primũ p̃ueniebant ad imperiũ. Hoc nomen accipiebant.

Pharmaucetice.gręce φαρμακευτική medicina qua medicamentis curat. Nã veteres. Tria medicinę genera fecerũt. Empericen quę ſolũ expimẽtis ↄſtat ἐμπειρίαν eniꝫ gręci experientiã vocant: Iatralepticen quę vnguentis ꝛ Clinicẽ quę victu ꝛ venenis corporibus medetur. Sunt tamen qui clinicem in duas partes diuidant. Unam diactitecen quę victu medetur. Altera pharmaceuticen.

Pharę numero plurali: vrbs in creta a Miſenijs condita. Habentur alię in Miſenia ꝛ alibi.

Pharia a Ptolomęo: Plynioq. A ſtrabone v̊o pharus inſula ↄ dalmatiã ꝛ Iderã q̃ nũc vulgo liſna illyrico ſermone dicitur. Eſt ꝛ vrbs in ea aqua pharienſes populi.

Pharos olim inſula ęgypti ob lõga partiaq ↄ nili hoſtia: nunc ↄtinẽti ↄiuncta quę portũ Alexãdrię efficiebat: ſic appellata a nauclero Menelai ibi ſepulto: cũ fuiſſet ibi ab aſpide iteremptus. Luc. Pharos ĩſula quondã in medio ſtetit illa mari. In ea turris ingens in petra poſita quę mari circũluitur albo lapide octingentis talentis a philadelpho ptolomęo rege Soſtrati Gnidi architecti Alexandrinoꝝ amici opera poſita fuit ob ſalutẽ nauigantiuꝫ: quę nomen ab inſula accępit. ſcribit Soli. ab hac Pharo turri pharos vocari machinas ĩ portubus ad p̃lucẽdi miniſteriũ ſabricatas qñ ex hac pharo Alexandrina dirigebanẽ nocturnę facibus accenſis. Papi. Lumina noctiuagę tollit pharus ęmula lunę: ſcribit Egeſippus lib.iiij. a gręcis latiniſq pharon appellari ex ipſi⁹ rei viſu eo ꝙ longe videatur a nauigãtibus tanq̃ phanos quod ſig̃t lucidum ĩmutata littera pharos dicatur. In hac Alexander

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nouā vrbē cōdere ſtatuit. ſꝫ cū magnę ſedis capax non eſſe
et illius aduerſo condidit alexandriam. hinc pharius.a.um.
Phariſeus.nomen ſecte Judeorū religioſę. Erant enī apud Ju
deos tres ſectę: phariſeorū: ſaduceorum. ⁊ eſſeorū. A phari-
ſeus fit phariſaicus.a.um. Hiero.contra Uirg. Quaſi ſepul-
chra phariſaica foris dealbata.
Pharſalici. cāpi theſſalię in q̄bus ciuiliū bellorū detonuerunt
ꝓcellę a pharſalo oppido appellati. q̄d ſitū ē in ripa fluminis
Denipei a quo pharſali dicti. Sunt qui pharſaliā ꝓuinciam
dicāt a pharſalo duce quę p̄mo ęmathia ab ęmathio. poſtea
Teſſalia a Theſſalo. deinde a Macedone Macedonia. po-
ſtremo a Philippo Rege campi philippici.
Pharnax.acis.pe.cor.nomē ꝓpriū Mitridatis filij. Luc. Nec
pharnacis arma relinq̄s trigranēqꝫ meum. Hic a Cęſare: vt
L. Florus ſcribit vno ⁊ nō toto ꝓlio more fulmīs obtrit⁹ ē.
Pharetra.pe.cor. vbi ſagittę reponunt̄. a φερῶ καὶ Ἰραυμα
Et qui eam ferunt pharetrati dicuntur.
Pharuſij populi in africa verſus oceanum occidentalem.
Phaſce.hebraicę. latine tranſitus dicitur: q̄r tunc ex egypto ī pa
triam remigrauere iudęi.
Phaſſę per duplex.ſſ.a gręcis palumbi dicuntur.
Phaſeolus: phaſilus: ſiue phaſelus ſeu ēt paſceolus vel phaſil⁹
genus leguminis. Col.li.ij. Ab hoc recte phaſelus terre man
dabit̄ vel in veruacto vel melius pīgui ⁊ reſtibili agro Idē.
Phaſeoli modij quattuor obruuntur totidem operis.
Phaſellus. Uide in dictione faſellus.
Phaſma.atis. latine apparitio monſtruum viſio dicitur.
Phaſis.is.vel idis. Colchorum ꝑgrandis fluuius de quo Luc.
Colchoꝝ q̄ rura facit ditiſſima phaſis. Hic vt Ambro. li. he-
xa. ſcribit. de ſeptētrionali ꝑte caucaſeis montibus fuſus cū
pluribus alijs in enxinum ſe precipitat mare. Ply. li. vj. Na
uigatur phaſis q̄zlibet magnis nauigijs. xxxviij. M. p. In-
de minoribus longo ſpatio pontibus centum viginti ꝑuius.
Gręce etiam phaſis latine fama dicitur.
Phaſiani. aues notę. a phaſi fluuio ad nos traducti ab argonau
tis. Namqꝫ ex ea regione in gręciaꝫ tranſportatę ſūt. Mar.
argoa primum ſum tranſportata carina: ante mihi notum
nil niſi phaſis erat. In hanc auem Itim Terei mutatum
Mithici fabulantur.
Phaſianarius qui phaſianos paſcit. paul. Iurecon. phaſianarij
autem ⁊ paſtores anſerum non continentur.
Phedō athenienſis in cōuiuio a triginta athenieſiū tyrānis ne
catus fuit. Huius filię virgines erāt q̄ vt virginitatē ſerua-
rēt morte īucē ſe cōplexę in puteū ꝓcipitauere. Fuit ⁊ alius
hoc nomie ph̄us Elidēſis Socratis auditor īgenio liberali.
Qui vt q̄dā ſcripſerūt ſeruiuit leoni ꝑinde q̄ſi meritori⁹ pu-
er: q̄ſtuariūqꝫ mācipiū eū Cebes ſocratic⁹ emiſſe d̄r: habuiſ-
ſeqꝫ ī ph̄m diſciplīs atqꝫ is poſtea ph̄s illuſtris fuit. Cui⁹ noī
ꝓ ſo librū d̄ īmortalitate aīę dedit: ⁊ alio noīe phedō īſcribit̄.
Phegor. lingua hebręa priapus appellatur vt inquit Hiero. cō
tra Iouinianum.
Pheneum: oppidum in arcadia. pheneus vero amnis in alphe
um defluens.
Phere vt ait Stra. pelaſgicorū cāpoꝝ terminus ad Magneſiaꝫ
q̄ vſqꝫ ad peliū mōtē porrigunt̄. Emporiū phere habēt paga
ſas: quo ex loco pelius Iaſonē ac naueꝫ argo emiſit. Unī Pa
gaſęus ⁊ pherę̄us appellatus fuit Fuit tamen alius Jaſon
pherę̄us tyrānus. Sꝫ de Theſſalo Jaſone intellexit. Cice. li.
j. offi. cū dixit pherę̄um Jaſonem cęteris anteponunt.
Pherecydes.pe.cor. ph̄us ⁊ poeta tragicus ex Syro īſula. floru
it regnante Seruio Tullio apud romanos vt Cic.li.j. tuſ. re-
fert. Hic primus dixit aīos hoīum eē ſempiternos. Primus
ſcripſit ſoluta or̄one vt Apul. in floridis auctor ē. repudiato
verſuum nexu: quē Pythagoras magiſtrum coluit. Perijt
phthiriaſi. hoc eſt pediculari morbo. De quo Sere. Sꝫ quis
nō pauca pherecydis fata tragędi q̄ nimio ſudore fluens aia
lia terra eduxit turpi miſerum que morte tulerunt.
Pheretrum. Uide in dictione Feretrum.
Phiala.pe.cor. vas vini vel aq̄ plęrūqꝫ ex auro cōflatū. Dia. n
vini vel aquę vaſa phialę dici pn̄t Unde Juue. aurea vo-
cat phialas dicens. Uiro tenet phialas: tibi non cōmittitur
aurum hoc eſt vaſa aurea quę Uironi cōmendata ſunt. Grę
ci ατω του τωιvειμ τωειο φ.i.a bibendo.
Phidias ſtatuarius clariſſimus qui Minerue ſtatuaꝫ egregie
fabricauit amplitudine cubitorū. xxvj. q̄ ebore ⁊ auro conſta
bat. In cuius ſcuto Amazonum ꝓlium cęlauit ⁊ deorum gi-
gantiūqꝫ dimicationē. In ſoleis lapithaꝝ ⁊ cētaurorū. a Pli
nio dictus ē artifex nunq̄ꝫ ſatis laudatus. De quo Quinti. li.
xij. Phidias dijs q̄ꝫ hoībus efficiendis melior. In ebore ve-
ro lōge citra ęmulū vel ſi nihil niſi Mineruam Athenis: aut
lympiū in helide Jouē feciſſet. Hic phidiacus.a.um. pe. cor.
Proper. phidiacus ſigno ſe Jupiter ornat eburno.
Phidicia cęnationes lacędemonij ſeu cōuiuia noīabant ſiue φ
philias. i. amicitię cā inſtituta ſint: ſiue potius a ꝑſimonia. φε
ιδλωμαι. n. ſignificat parco ⁊ abſtineo. τωειδλω parcitas ⁊
parſimonia φειδλωλις. parcus. Unī ⁊ phidicia cōuiuia de-
parca ⁊ frugi. Ci. li. v. tuſ. Quid victū lacędemoniorum ī phi
dicijs. none videamus? Cōueniebant enī ad phidicia confe
rentes ſinguli farinę medinum: vinichoros octo caſei quin-
qꝫ minas: ficuum quinqꝫ ſemis minas.
Philos. latine amor. ſiue amicus. Philetus amabilis.
Philāthropos.pe.ꝓ. latine humanus. i. amās hoīes. Quo noīe
dictū eſt lapę gn̄s q̄d veſtibus hoīum adhęrens eos amare
videat̄. Philāthropia humanitas. i. amor erga homines.
Philandros. amans virum.
Philadelphus. amator fratris. philadelphia fraternitas amor
fratris Et philadelphia nomē ciuitatis ī myſia regione aſię
terrę motibus cōcuſſa cuius incolę in agris magna ex ꝑte de
gebāt. In hac fuit vna ex ſeptē eccleſijs. Supra philadelphi
am orientē verſus exuſta regio patet ſtadijs lōga q̄ngentis
q̄dringentis lata: vbi nullę arbores ꝑter vitem inueniuntur
q̄ exuſtū vinū fert ita elegans vt nulli cedat. Sūma cāporuꝫ
facies cinerulēta eſt. mōtana petroſa ⁊ nigra. Quidam ex cre
bro fulminum ictu id cōtigiſſe arbitrant̄. nec dubitant q̄ de
Typhone dn̄r hoc ī loco fabulari. Sed credibilius eſt ſub-
terraneum ignem qui poſtea defecerit regionem exuſſiſſe.
Philaretus proprium nomen viri: ⁊ latine amator virtutis di-
citur. gręce enim αρετη virtus dicitur.
Philargyria ex argyrion q̄d apud nos argentū ſignificat com
ponitur ⁊ auiditas argenti ſiue auaritia trāſfertur.
Philalethes. veri amator latine dicitur
Philocalus dici poteſt amor boni: vel mundus politus elegans
philocalia amor pulchritudinis.
Philomella. nomen mulieris pandionis filię athenienſis regis
⁊ ſororis prognes quę cū a Tereo cōpreſſa fuiſſet tandē vt ē
in fabulis deorum miſeratione in auem ſui noīs cōuerſa fu-
it: quę ⁊ Luſcinia d̄r. Nec ceſſat deflere cantu dulciſſimo in-
iuria quam paſſa eſt. ⁊ interpretatur Amabilis.
Philorcium fęminę per amatoriam adulationem dictum.
Philo ph̄us hebręus q̄ ſapientia librū ſcripſiſſe fuit ⁊ alius phi
lo biblius vt Euſebius li. euan. pręparationis teſtat̄ hos por
phirius li. iiij. magnis laudibus decorauit.
Philoſophia amor ⁊ affectio ſapientię. ſophia ſapiētia d̄r Hęc
ſcientia diuidit̄ in tres partes in moralē: nālēꝫ: ⁊ rōnalē Pri
ma ꝯponit aīūꝫ. Scd̄a rerū nām ſcrutat̄. Tertia ꝓprietates
verborū exigit ⁊ ſtructurā. moralis grce ethice d̄r: De q̄ ſene-
ca ph̄ia aīūꝫ format ⁊ fabricat: vitā diſponit; actiones regit.
agēda ⁊ omittēda demōſtrat. Sine hac nemo ſecur⁹ ē. Hęc
ampliſſima artiū d̄r. Apul. diſciplinā regalē appellat. tam ad
bn̄dicēdū q̄ꝫ ad bn̄uiuēdū repertā. A ph̄ia fit ph̄s amator ſa
pientię: philoſophicus.a.um. Philoſophaſter philoſophoꝝ
imitator. Philoſophor.aris. Ci.li.j. de natura deo. Et cū mi-
nime videbamur: tum maxime philoſophamur.
Phileſi⁹. cognomē Appollinis. Gręci φιλησιομ amabilē dn̄t
q̄r lumē eius exoriēs amabili veneratōe oculoꝝ ꝯſalutamus
Philippus nomen viri proprium ⁊ latine equorū amator belli
coſus vr̄. Quo nomine dictus eſt Alexandri magni pater: ⁊
romanorum imperator qui primus ex romanis imperatori-

bus chriſtianus fuiſſe perhibetur.

Philippi.ciuitas Thracię quã Philippus macedonũ rex ędificauit. ⁊ a noĩe ſuos philippos noĩauit. Uirgil. Romanas acies iterũ videre philippi: Hinc philippicus a.um. vt campi philippici. In campis philippicis primo Cęſar ⁊ Põpeius. Poſtea Auguſtus ⁊ Brutus cũ Caſio dimicauerũt. Hinc ẽt Philippenſis ⁊ hoc philippenſe: vt philippenſes ciues ⁊ philippenſe bellum quod apud phillippos geſtum eſt.

Philippei ſiue philippi ſunt aurei nũmi precioſi: quorum apud Plau. frequẽs mentio ẽ: vt in Penu. Hic ſunt numerati aurei trecenti nummi qui vocantur philippi.

Philoſarca.amator carnium. Hier. Nos ſimplices ⁊ philoſarcas.i.amatores carnium.

Philologus.amator verborum vel ſtudij.

Philolaus.nomẽ viri ꝓpriũ: ⁊ latine amor populi dicitur.

Philochrematos.pecuniarum amator.

Philoponus.amator laboris. Philoponia amor laboris.

Philoſomatos.amator corporis σωμα gręci dicũt corpus q̃ſi σηπα.i.animę ſepulchrum.tanq̃ ibi ſepulta ſit.

Philopſychia: cupiditas vitę: philopſychus cupidus vitę.

Pilotimos.honorum cupidus.

Philetęrus.amans amicos.

Philolethetos: amator libertatis.

Philieremus.amicus ſolitudinis.pe.pro.

Philocharis: carus amicus.

Philagathus.nomẽ viri proprium quo ſignificatur benignus.

Philocompus.amator iactantię

Philoctetes.tis.vel tę.nomen pęantis filij ⁊ Herculis comitis quaſi amoris poſſeſſor. Proper. Tarda philoctetę ſanauit cura machaon.

Philomathes.diſcendi cupidus. philomathia amor diſcendi.

Philopolites.amator patrię.

Philoſtorgus.amicus beniuolus neceſſarius. philoſtorgia indulgentia amor parentum.

Philonicus.lurgioſus contentioſus: victorię amator.

Philtra.latine amatoria gñs veneni amorẽ ⁊ pluriũ inſaniam ingerẽtis φιλτρου enĩ apud nos amatoriũ dr̃ Oui.lib.ij.de arte.philtra nocẽtaĩs: vimq̃ furoris hñt. Iuue. Hic theſſala. vendit philtra quibus valeat: mentem vexare mariti.

Philo nomẽ phĩ academię p̃ncipis cui ſe totũ tradidit Ci. vt ipſe in Bruto teſtatur admirabili quodã ad phĩã ſtudio ꝯcitatus.cũ ille ĩ bello mitridatico domo fugiſſ3: romãq̃ vẽiſſ3.

Philohiſtoricus.amator hiſtoriaꝝ. Hie.ad pau. Quãtus iter q̃tuor ꝓphas tẽpoꝝ ꝯſcius ⁊ totꝰ mũdi philohiſtoricus lapidẽ p̃ciſum de mõte ſine manibus claro ſermone pronunciat.

Philozous.grece φιλοζωύσ nimis cupidus vitę.

Philoenus.vinoſus amator vini potator.

Philoxenus.hoſpitalis.philoxenia hoſpitalitas.

Philodolus amator ſeruorum.pe.pro.

Philopaes: puerarius: prędico: amator puerorum.

Phimoſis dicitur cum glans membri virilis ita tegitur preputio vt nudari non poſſit.

Phiſon nomẽ fluuij.qd̃ teſte Ioſepho.lib.j. ſignificat inundationem.qui eductus in indiam in pelago late diffundit̃ qd̃ Geta nuncupatur a gręcis. Hic circuit oẽm terram euilath vbi eſt aurũ terrę.ibi carbunculus ⁊ lapis pretioſus.

Phyllon.per duplex.ll.latine foliũ dr̃ vna lr̃a detracta. Hinc pẽtaphyllon. Melãphyllon platyphyllon ⁊ hmõi multa.

Phylon.per ſimplex.l.ſignificat gentem genus nationem.

Phylarchus.latine princeps gentis.

Phylira.penultima correpta ꝓprie arbor quã latini Tiliã vocant: q̃uis alij dicant eſſe membranã tenuiſſimam inter corticem ⁊ lignũ tilię. Ex hac arbore inebant coronę quę in magno honore apud antiquos fuerũt. Hora.li.j. carminuz. Diſplicent nexę phylira coronę. Ouid. lib. faſ. Ebrius incinctis phylira cõuiua capillis. Ply.ẟo li.xxiiij.accipit phyliras pro capillamẽtis filiſq3 tenuiſſimis. Phylira inquit croci nimiũ ſalem cibis eximunt. Et li.xiij. Pręparant̃ ex papyro chartę diuiſę acu in pręteritus ſed q̃ latiſſimas phyliras. Mar.lib. de nup.philologię accipit phylirã ꝑ membrana tenuiſſima. Cuius hęc verba ſunt libri in phylire cortice ſubnotati.

Phyllura.idẽ qd̃ phylira.ſ.mẽbrana ⁊ tenuiſſimũ capillamẽtũ

Phylaca.penultima correpta locꝰ cuſtodię.hoc ẽ carcer. Plau. Illic eſt abductus recta phyllacam vt dignus eſt. Phylaciſta carceris cuſtos.

Phyllis.nomẽ Lygurgi thracũ regis filię que de mophoonta theſei filiũ ex troiano bello redeuntẽ amauit ⁊ in ꝯiugiũ ſuũ rogauit. Ille ait ante ſe ordinaturũ rem ſuã ⁊ ſic ad eius nuptias reuerſurũ.ꝓfectus itaq̃ cũ tardaret phyllis ⁊ amoris ĩpatiẽtia ⁊ doloris ĩpulſu ꝙ ſe ſpretã eſſe credebat, laqueo vitã finiuit. ⁊ ꝯuerſa ẽ in arborẽ Amygdalũ ſine folijs poſtea reuerſus demophõ cognita re eius amplexus ẽ truncũ q̇ velut ſponſi ſentiret aduẽtũ folia emiſit. Uñ ẽt phylla ſũt dicta a phyllide quę añ petalia dicebant̃: Eſt ⁊ phyllis amnis bithynnię a quo phylli phyllienſeſq3 dñr vt inquit Strabo.

Phyma.tis.genus tuberculi mollis furunculo rotundioris planiorisq3.quod in pus cito conuertitur.

Physis.latine nã dr̃.a quo phyſicus naturalis. Phyſica.oꝝ.naturalia: vt phyſica Ariſtotelis. Uñ ⁊ metaphyſica ſupnãlia.

Phyſiologus.de naturis diſſerens. Hiero.cõtra Ioui. Legamꝰ phyſiologos ⁊ reperiemus turturis hanc eſſe naturam: vt ſi parem perdiderit: alteri non iungatur.

Phyſionomia: naturę regula. Nã id ẟbũ ſigt̃ mores naturaſq3 hoĩu3 cõiectatione quadã de oris ⁊ vultus ingenio ſciſcitari

Phyſeter.eris.penultima correpta. genus piſcis marini admirabili magnitudine φυσαω ſpiro vel ſufflo. Uñ rufus i arato. Delphinos virides ⁊ phyſetoras anheloſi.

Phygethlon vt inq̇t Cor. Cel. tumor ẽ nõ altus latus durus rubicundus cũ vehementi inflãmatione punctioneq3 ac membrorũ diſtentione: neq̃ mã magnopere in pus conuertitur.

Phyton ſine.h.in ſcd̃a p̃cium qd̃ capitur pro re locata. Uulgus Fictum appellat. Inde Emphytioſis. phyton ẽt latine planta. Python cũ.th.in vl'tima ſignificat ſerpentem.

Phlanates.populi ſunt a quibus nomen ſinui eſt inditũ quem mõ nautę. Quernariũ appellant.alij carnariũ ꝓpter naufragia proceloſo ferme ſemper tranſitu. In receſſu eius Senia vrbs cuius a tergo ſpecus ſunt: vñ vehemẽtes nulla fere nõ hora venti ꝑflant: eaq̃ res infamẽ ſinum eum reddit. Dicti phlanates ab oppido phlano: vñ ſinus oĩs hic phlanonicus vocatur qui a pola colonia Iaderam vſq3 diffunditur.

Phlebotomia: inciſio venę quę fit ad ſanguinem minuendum ſedandi feruoris gratia φλεψ enim latine vena. phlebotomum ferrum quo vena ſecatur.

Phlegmon latine inflamatio quotiens ſanguis vtilis ⁊ mediocriter craſſus fertur ſubitus in aliquam corporis partem ſed phlegma pituita.

Phlegethon. fluuius infernalis flammis ęſtuantibus rapidus φλεγω ardeo. Uir. Quę rapidus flãmis ambit torrentibꝰ amnis tartareus phlegethon torquetq3 ſonantia ſaxa. Hinc phlegethontheus.a.um.

Phlegma.atis.pituita, Inde phlegmaticꝰ q̇ ex phlegmata laborat.phlegma vt inq̇t Aug. li.xj.ciui.dei.ĩ capite domiciliũ hꝫ.

Phlema dr̃ cum ex labore vię ſanguis defluit circa talos.

Phlegonitis.lapillus ꝙ in eo flãma q̃dã intus ardere videatur

Phlegyas Martis filius rex lapitharũ ĩ theſſalia pr̃ Ixionis ⁊ Coronidis.a quo phlegyę ppl'i theſſalię ſunt cognominati.

Phlegręi.cãpi duo fuere alteri ĩ gręcia a phlegra theſſalię valle vbi gigãtes cũ cęleſtibꝰ pugnauere vl' απο του φλεγειμ.qd̃ ẽ vrere atq̃ inflãmare. qm̃ terra p̃liorũ ꝯcitatrix. eſt dũ ibi gigãtũ bellũ exarſit. Alteri in cãpania ꝓpe Cumas in quo Hercules cũ his p̃liũ cõmiſit. De quo Stra.li.v.ſcribit. Fortunatꝰ erat ⁊ cãpꝰ noĩe phlegręus: in quo nõ a gigãtibꝰ geſta fabulę deuulgant. Ita dictꝰ a colle q̇ olĩ plurimũ ignis euomebat: quẽ Ueſuuiũ ſcriptores appellant. Ex hoc Hercules exiſtimatur ſicut Diod. meminit gigantes fugaſſe.

Phlegmones.inflãmationes ſiue collectiones quas ⁊ impetus noſtri vocant.

Phleos. hęrba paluſtris ad nexus vtilis. ex qua phloinę ve

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtes ab Herodoto etiam dicuntur.

Phlyctena.latine puſtula: quaꝝ tria ſunt gña. Exanthemata q̃ Ply.eruptões pituitę ⁊ papulas appellat Pſydracion paulo durius ẽ:ac ſubalbidũ ⁊ acutũ.epinyctis q̃ tertiũ diſcrimẽ ẽ.

Phlius.untis.eſt vrbs in medio ſicyonij aegiuiqꝫ agri vbi religioſiſſe colebat̃ hebe. Caſtellũ phlium noiat Ply.

Phoca.piſcis bos marinus a ſono mugitus. Uir.li.iiij. Geo. Et turpes paſcit ſub gurgite phocas. Hic corio ⁊ pilis tect⁹ parit in terra pecudũ more canũ mõ coit. In ſomno mugit.a quo ꝓcipue vituli nom̃ accepit. Fuit ⁊ nom̃ iperatoris romanoꝝ

Phocee.es.oppidum eſt boetię.

Phocea vrbs minoris phrygię vt inquit Ptol.athenienſiũ colonia: vñ profecti ſunt q̃ maſſiliam apud Gallos nõ procul a rhodano condidere. Dicta phocea ꝙ vituli marini magno numero cõparuiſſent vrbẽ ↄdentibus. Eſt ⁊ in Caria phocea mõti Mycale appoſita Ab hac phocẽſes: vt a grecorum phocidę phocenſes. Ab vtraqꝫ phocaicus. Unde muricem phocaicum.Oui. poſuit a phocea non procul a ſardibus.

Phocęes populi Jonum: qui primi longis nauibus ſecundum Herodotum vti ſunt.

Phocis.ꝓuĩa grecorũ regio. vbi oraculũ delphicum. Luc.lib. v. Maſſiliaqꝫ ſuę donat̃ libera phocis. In ea enim ẽ oppiduꝫ Delphi ſub helicone mõte Fons Caſtalius ⁊ Cephiſus amni ⁊ mons parnaſus.in quo Apollinis templũ. Hinc phocides ⁊ phocęi dicti ſunt q̃ Maſſiliã cõdiderunt. Hos Uarro ſcribit trilingues eſſe.ꝙ grece ⁊ latine Gallice loquantur.

Phocion atheniẽſis vir clarus cognomento bonus paup. Fuit eni ſemꝑ paup cũ ditiſſimus eẽ potuiſſet ꝓpter frequentes ei delatos honores. Hic neqꝫ ridere neqꝫ lachrymare ab vllo vnqꝫ ẽ viſus. ⁊ in cõcione cũ quis dixiſſet. Cogitabũdus videris o phocion. Recte cõiectas. Cogito eniꝫ ſi q̃ valeo in his breuitate vti q̃ apud Athenienſes dicturus ſum. Hinc cũ legati philippi Macedonũ regis ingẽtia munera offerent: hortarenturqꝫ vt ea accipet. Quãuis enim ipe facile his careret liberis tñ eius eẽnt neceſſaria q̃bus difficile forat in ſumma paupertate ad p̃nã gloriaꝫ ꝑuenire. Si mei inquit filꝫes erũt.idẽ hic agellus alet illos q̃ me ad hãc dignitatẽ ꝑduxit. Si diſſimiles nolo meis ĩpenſis illorũ ali augeriqꝫ luxuriã.

Phębus Apollo q̃ Jouis ⁊ Latronę filius fuit eodẽ partu cum Diana genitus q̃ ⁊ ipſa phębe vocitata eſt.diuinationis ⁊ ſapientię deus a poetis exiſtimatus ⁊ medicinę reꝑtor. Dictus phębus quaſi φωβιος ab φως ⁊ βιος.i.lux vitę.

Phębas.adis.fatiloqua ꝙ phębei nũmis cõcepto afflatu fureret ⁊ agitaret̃.in bacchãtis imaginẽ. Sidonius. Nec ſic ĩ tortum violatę phębados vltrix in danaos fulmen iecit.

Phęnix Agenoris filius Cadmi frater qui phęnicib⁹ imꝑauit: a quo phęnicia. ⁊ phęnix arbor palma ⁊ color ruber. a quo phęniceus.a.um. vt color phęniceus qđ ⁊ phęniciũ đr.i.purpureũ. Silr̃ phęnix auis a purpureo pẽnaꝝ colore dicta toto orbe celeberrima ĩ arabia naſcens aquilę magnitudine q̃ annis ſexcentis ⁊ ſexaginta viuere dicit̃ generis taꝫ maſ. q̃ꝫ fę. Hiero.in expoſitione ſymboli. Quid mirum videt̃ ſi virgo cõcepit cũ oriẽtis auẽ quẽ phęnicẽ vocat in tantũ ſine ↄiuge naſci vel renaſci ↄſtet: vt ſemꝑ vna fit: ⁊ ſemꝑ ſibi ipſa naſcẽdo vel renaſcẽdo ſuccedat. Idẽ ad pręſidiũ. Phęnix auis eſt in india ⁊ per quingẽtos annos de libano implet ſe aromatibus ⁊ ſic nidificat. ⁊ indicat ſacerdoti heliopolitano menſe ſamenoth.aut farmuth. Implet araꝫ ſacerdos ſarmẽtis ⁊ ibi confert phęnix aromata ⁊ electrũ arę imponit. Et primo ſolis ortu phęnix quidẽ mouet pennas. Solis ṽo calore accenditur electrũ. ⁊ ſic exurũtur aromata ⁊ ipſa phęnix incendit̃ Craſtino die de cinere gignitur vermis: ſcđo pennas affert tertio ad antiquam redit naturã ⁊ ſic ad ſua loca reuertitur Ambr.li.Hexa. Phęnix auis ĩ locis Arabie perhibet̃ degere.atqꝫ ea vſqꝫ ad annos quingentos longęua ętate ꝓcedere.q̃ cũ ſibi finẽ vitę adeſſe aduerterit.facit ſibi thecã de thure ⁊ myrrha ⁊ cęteris odoribus in quã impleto vitę ſuę tꝑe intrat ⁊ morit̃.de cuius carnis humore vermis exurgit paulatimqꝫ adoleſcit:ac ꝓceſſu ſtatui tꝑis induit alarum remigia atqꝫ in ſuperioris auis ſpeciẽ formamqꝫ reperatur. Eſt ⁊ phęnix nomen fluuij in theſſalia in aſopuꝫ fluentis. Et phęnix qui ex phęnicia ẽ populus: quẽ Joſephus ſcribit inueniſſe grecas lr̃as. Unde Luc. Phęnices primi famę ſi creditur auſi manſuram rudibus vocem ſignare figuris.

Phęnicia regio in Syria a Phęnice rege ſic vocata Judeę cõtermina. In ea ſunt Tyros ⁊ Sydon vrbes: Carmelus ⁊ libanus montes in quo thura leguntur.

Phęnicium color rubens. Hiero.in expoſitione pſal. Si fuerũt peccata veſtra ſicut phęnicium velut niuem dealbabo. Nam gręci φοινικον phęnicium vocant.

Phęniſſa: mulier ex phęnicia.

Phęnicis.idis purpura pãn⁹ rube⁹. Phęnice⁹ puniceus ruber.

Phęnicopterus penultima correpta auis rubẽtes pennas hñs. gręci vocant phęnix rubrum ⁊ πτερον alam. Juue. Et ſcythicę volucres ⁊ phęnicopterus ingens.

Pholus fuit vnus ex centauris Jxionis ex nube filius.

Pholoe mons arcadię ſyluoſus de quo. Lac.lib.vij. Scilicet ipſe petet pholoen petet ignibus ęthon.

Phonaſcus: vocis ꝓnunciationiſqꝫ magiſter ⁊ moderator dictio gręca. Quintil.li.xj. Sed cura non eadem oratoribus q̃ phonaſcis. Sue.de Aug. Pronunciabat dulci ⁊ proprio quodam oris ſono: dabat q̃ꝫ aſſidue phonaſco operam. Js enim vocem intorquere remittere lenire exaſperare docebat Fracto nomine a verbo φωνεω quod ſignificat loquor.

Phorcys hui⁹ phorcys. ⁊ phorcyn phorcynis nom̃ neptũni filij

Phoſphorus.penultima correpta latine lucifer ſtella.

Phragmon nomen ſtatuarij ⁊ pictoris egregij ſic̃ ⁊ polycletes.

Phraſis.eloquentię corpus: ⁊ dicẽdi modus. Dicta a φραζειν. qđ eſt fari ⁊ diſſerere. Hie.in ꝓlo.li. Ꝝ. Scđs gręcus eſt. qđ ex ipſa phraſi ꝓbari põt. Quintil. Macer: ⁊ Lucretius legẽdi quidẽ ſꝫ non vt faciãt phraſin. A phraſis fit theophraſtus

Phrenitis morbus lędens mentem ⁊ ad inſaniã furoremqꝫ deducens. απο του φρενοσ.i. deturbatio mẽtis. Jnde phręneticus qui in vitio laborat. Apud Juue. Phreneſis penultima ꝓducta legit̃. Cũ furor haud dubius cum ſit manifeſta phreneſis. Aliter ſerenus ꝓtulit. Ex vitio cerebri phreneſis furioſa monet̃: amiſſaſqꝫ refert frendens amentia vires.

Phronimos: latine prudẽs: phroniſi prudẽtia. Ci.li.j.offi. Princepſqꝫ oĩuꝫ virtutũ ẽ illa ſapiẽtia quã gręci ſophiam vocant Prudẽtiã.n.quã gręci phroniſin dicũt aliã quãdã intelligimus quę eſt rerum expectandarum fugiendarumqꝫ ſcientia

Phrygia regio minoris aſię a phrygio amne qui eã a Caria diuidit. Uel a phrygia Cecropis filia: vbi Dardania a Dardano Jouis filio. Jnde a Troo Erychthonij filij Dardani filio. Troia in qua Jlion: Duę tamen feruntur phrygię maior ſ. ⁊ minor q̃ Epictetus dicta fuit Phryges chriſtianam fidẽ tenuerunt diu. Sed emerſit apud eos mõtanus quidã qui ſe paraclytũ noiauit gentẽqꝫ illã infecit: cũ quo mulieres Priſca ⁊ Maximilla relictis viris ſuis incedebant: ⁊ illius ĩſpiratione ꝓphetiſſę dicebant̃: multiſqꝫ erroribus ⁊ phrygiaꝫ ⁊ vicinas regiones ĩpleuerũt. Phrygia ab aquilonis parte ẽ Galaticę collimitata. A meridię Lycaonię piſidię mygdonięqꝫ cõtermina. In ea eſt Jda mõs. ⁊ tmolus ⁊ pactolus fluui⁹ Ex ea fuit ſibylla noua q̃ ſic vaticinata eſt. Tuba de cęlo vocẽ luctuoſam emittet: tartareũ chaos oſtendet dehiſcens terra. Uenient ad tribunal dei reges omnes. Deus ipſe iudicabit pios ſimul ⁊ impios. tunc demum impios in ignem ⁊ tenebras mittet. Qui autem pietatem tenent iterum viuent.

Phryx.gis.maſ.gñis ꝓ eo q̃ ẽ ex phrygia. Hier. Cõpelle phrygẽ ⁊ ponticũ vt locuſtã comedat. Dr̃ ⁊ phrygus.a.um. Uir. lib.ix.de mulieribus loquens.inquit. O vere phrygę.

Phrygiones: qui acu pingũt: vel qui veſtes acu auro intexunt. Phryges eniꝫ primi inuenere talẽ texturã. Ply.li.x. Pictas veſtes iã apud homeꝝ fuiſſe video. Uñ natę triũphales acu facere id phryges inuenerunt. Jdeoqꝫ phrygiones appellati ſunt. Jdem appellat dardanum aurum.

Phthia.ciuitas theſſalię a qua phthius ⁊ phthiopta. Uñ Achilles phthius dictus eſt. Ouidius. Quam ſine me phthijs ca-

nebant equoꝛa remis. Et videam puppes ire relicta tuas.
Phthiotis.idis.dicta eſt vna ex quattuoꝛ theſſalie partibus vt inquit Strabo.
Phthiriaſis:moꝛbꝰ pedicularis απο των φθειρων qđ ⁊ pedes ⁊ pediculos vocamus. Unͦ phthirophagi dicti ſunt populi ſolis piſcibus viuentes a tenuitate victus quaſi pediculis veſcantur. Hi ſunt iuxta pontū Euxinū. Hoc moꝛbo extinctus eſt Silla dictatoꝛ ⁊ pherecydes poeta.
Phthiſis.tabes moꝛbus quo pulmonis exulceratio fit ex pituita a capite diſtillante απο του φθινειν quod eſt tabeſcere Unͦ phthiſici vocant̃. Sūt qui phthiſin phthonē quoqꝫ appellent.ſꝫ illud genus maxīe quo ſanguis reijcit̃. q̄li moꝛbo laboꝛas ſe theopompum ⁊ ab Aſclepio curatum tradunt.
Phthongus ſonus. Unde diphthongus. Quā ob cām phthongus ⁊ harmonia in celo dicantur. Uide Ptolomeum libꝛo tertio harmoniace inſtitutionis οτι φθεγγομαι ες τιτο αυδλαω ενθεν οφθογγος παραγεται ꝙ autem pythagoꝛam dicant aliqui pꝛimum inueniſſe celum harmonia volui an alij Suidas noſter explicat.
Phucꝰ aīal volatile paruū a phago comedo. Uide ī dictōe fucꝰ
Phut inde phutei vt Joſephus ſcribit Mauritanie ppl̄i Fuit aūt phut Chame filius. Cuiꝰ pr̄ Noeus. Ita enī a grecis vocari dicit quem hebꝛei Noe dicunt. vel potius chanoch.

P ante I

Piaculum ſacrificiū cultus ⁊ quicquid agitur ſeu pꝛebetur pꝛo ſacrificatōe peccati. Uir. Ea pꝛima piacula ſunto. Hoꝛ. libꝛo car. Teqꝫ piacula nulla reſoluent. Hoc eſt nullis hoſtijs te expiabis. Aliqñ d̄r crimen flagitiū. Hiero. in lib. Judi. Nunq̄ꝫ tantū nefas ⁊ tam grande piaculum factū eſt in iſrael. Uirg. lib. vj. Diſtulit in ſeram commiſſa piacula moꝛtem.
Piare ſig̃t colere. Plau. Ubi piez pietatē ſi iſto moꝛe moꝛata tibi poſtulē placere. Qñqꝫ ꝯtaminare polluere qđ ⁊ īpiare d̄r queādmodū ſacrū ponit̃ ꝓ execrabili. Qñqꝫ pie amare. Neuius. Nemo ē q̄ magis ſuos piet libꝛos. Aliqñ purgare Uir. Et culpā miſeroꝛū moꝛte piabūt. Huiꝰ ꝟbi cōpoſita ſunt expio qđ ē purgo: Impio cōtamino. Hiero. ī ꝓlog. Aggei. Sꝫ cū memoꝛatus populus multis tēpoꝛibus idolis ſeruiendo ēt effuſionē ſanguinis innocentiū ſe grauiter impiaſſet. lxx. annoꝛū captiuitatem eundem populum ſtatuit ſuſtinere.
Piatrix. ſacerdos que expiare ſolita erat.
Piamen ſeu piamentū erat id quo in expiando vtebatur. eſt tñ dictio magis poetica quaꝫ oꝛatoꝛia nam grandis eſt d̄r ia de vſu dictionū: que varijs ſcribendi generibus cōueniāt alijs vtitur ſatyricus alijs oꝛatoꝛ alijs hiſtoꝛicus.
Piaculare qđ ad ſatiſfactionē peccati ꝑtinet. Liu. lib. j. Itaqꝫ vt cedes manifeſta aliquo tum piaculo lueretur imperatum patri vt filiū expiaret pecunia publica. Is quibuſdam piacularibus ſacrificijs factis que deinde genti hoꝛatie tradita ſūt.
Piacularia triſtia per que malū fieri opinabant̃. Nā a ſuperis felicitatē. ab inferis dijs infelicia dari cenſebant.
Piacularia auſpicia dicebant̃ q̄ ſacrificātibus triſtia poꝛtendebāt: cū aūt hoſtia ab ara ꝓfugiſſet: aut percuſſa mugitū ediſſet: aut in aliā partem coꝛpoꝛis q̄ꝫ opoꝛteret cecidiſſet.
Piabile. quod purgari poteſt. cuius cōtrarium eſt inexpiabile. Aug. ſuper Jo. Uiderunt ſe ingenti crimine impietatis adſtrictos: quando illū occiderunt quem venerari ⁊ odoꝛare debuerunt. ⁊ hoc putabant eſſe inexpiabile.
Piens. a. dio. as. cū ſig̃t pie amo. A quo pientioꝛ pientiſſimus.
Pietas. inquit Ci. libꝛo artis veteris ē ꝑ quā ſanguine ꝯiunctiſ patrieqꝫ beniuolis officiū ⁊ diligēs tribuit̃ cultꝰ. Aug. ꝟo ſic Pietas ꝓpꝛie dei cultus intelligi ſolet: quā greci Euſebiam vocāt. He tñ ⁊ erga parentes officioſe haberi d̄r. Moꝛe aūt vulgi hoc nomē ēt in operibus miſericoꝛdie frequētat̃. Qđ ideo arbitroꝛ eueniſſe: qꝛ hec fieri p̃cipue deus mandat eaqꝫ ſibi vel pꝛo ſacrificijs: vel pꝛe ſacrificijs placere teſtat̃. Ex q̈ loquendi cōſuetudine factū ē vt ⁊ deus ip̃ſe dicat̃ pius: quē tñ greci nullo ſuo ſermonis vſu euſebiam vocant. q̄uis euſebiam ꝓ miſericoꝛdia illoꝝ ēt vulgus vſurpet. Huius ꝯ̄riuꝫ eſt īpietas q̄ ab iniuſtitia ſic diſtingui ſolet ꝙ illa ī deū. Hec dici in hoīes pōt. Per illā contēplatione delinquit̃. hac opere ⁊ factis peccatur. Pietas ēt a Romanis dea putata eſt.
Pius. pia. pium. qñqꝫ religioſuꝫ ſig̃t. Uir. Dij melioꝛa pijs qñqꝫ miſericoꝛdē benignū Cic. nō ſecus in me pius quaꝫ pater in filios. qñqꝫ caſtū. Quint. Et pios amoꝛes ac pudicos. Huius cōtrariū ē impius. Exiſtimo aūt quod deductū ſit a greco pius ī mutatiuncula quadaꝫ πραος ραεις. i. λεγεται pius.
Picea genus arboꝛis. quam Ply. li. naturalis hiſtoꝛie. quintaꝫ ſpeciem cedri ſcribit eſſe.
Piceus. a. um. a pix ſit.
Pico. as. ſignificat pice quicquam linio. Ply. li. xxxvj. Sed vaſa tuentur picando parietes qm̄ ⁊ tectoꝛia calx roditur. Sciteqꝫ dictū eſt ad tecta eos pice: ad vinum calce vti qm̄ ſic iniuſta condiunt. Huius cōpoſita ſunt. Compico. ⁊ impico. vnde Col. li. vij. Si. doloꝛe neruoꝛū claudicat. oleo ⁊ ſale genua poplites ⁊ crura cōpicanda ſunt donec ſanentur.
Picatus. a. um. qđ pice linitū ē. ſeu cōditū vt vinū picatū. Antiqui enim vinum pice condiebāt. qđ picatuꝫ vocabant Pli. Pice ⁊ reſina cōdire muſta vulgare italie ē. Erat ⁊ picatum aliud qđ ſpōte nature ſue picis ſapoꝛem recipiebat ⁊ hoc in agro vienēſi peculiariter naſcebat̃. Ply. Jā inuenta vitis ꝑ ſe in vino picem habens reſpiciēſqꝫ vienenſem agrum.
Picus auis parua vncoꝛū: cauat arboꝛes. in quibus pullos educat: ⁊ ſcandit in ſubrectū feliū mō. Dicta a pico ſaturni filio q̄ et nomē dedit. vt docet Ply. lib. x. Et qm̄ hec auis marti ſacra ē. qñqꝫ picus martius d̄r. Picos romani veteres vocabāt Quos greci gryphes vocant. belue q̈drupedes auritiqꝫ viſu. ⁊ foꝛma terribiles coꝛpoꝛe leonino roſtro alis pedibus aquilis ſimiles. habitare in hyperboꝛeis montibus in aſiatica ſcythia feruntur vbi aurum ⁊ gēme naſci perhibēt̃: ibiqꝫ tāta rabie in homines deſeuiunt vt terram ipſam inhabitabilē faciāt. Et quaſi geniti eſſe videantur ad plectenduꝫ auaricie temeritatem. Plau. pici diuitijs qui aureos montes colunt eos ſolus ſupero. Sed hoc vt multa alia fabuloſum eſt. Fuit ⁊ picus rex latinoꝛū fauni pater ⁊ latini regis auus auguriōꝛum peritiſſimus. ⁊ p̄mus hac aue vſus eſt in auſpicijs Oui. Picus in auſonijs pꝛoles ſaturnia terris.
Pica quāuis femininū videat̃ a picus: lōge tamē diuerſe ſignificatiōis ē. Nā auis ē magnitudine palūbe alis vario coloꝛe ⁊ p̃ſertiꝫ ceruleo depictis ꝟba ꝓferens. Mar. pica loq̈t certa dū te voce ſaluto. Si me nō videas eē negabis auem. Eſt ⁊ alia pica ſub ventre alba ſuperius nigra. que varia appellat̃
Picenū. regio italie in q̄ ē aſculū. a pico martio aue dicta. cuius ductu ⁊ auſpicio ſabini cū aſculū ꝓficiſcerent̃ in vexillo eoꝝ picus conſederit. Nā ſicut Stra. li. v. ſcribit. Cōditoꝛes picētium e ſabinoꝛum terra pꝛofecti ſunt. a quibus oꝛti ſunt. picenū quondā vberrime multitudinis. Nāq̄ꝫ trecēte ⁊ ſexaginta milia picentiū in fidē romani ppl̄i venere. Ea nunc marchia anconitana d̄r Incipit a Troento amne vſq̄ꝫ ad Iſaurū fluuiū qui nūc folia d̄r. Et hinc a penino hinc mari ſupero terminatur. hꝫ ciuitates. piſaurū: fanū. foꝛtune. ſenaꝫ: gallicā: vrbinum: anconā: camerinū: firmum: ⁊ aſculum.
Picenus. a. um. nomen poſſeſſiuum: vt picenus ager.
Picens. tis. nom̄ gētile: vt hō picēs ex piceno. hīc picētinꝰ. a. um
Picra amara d̄r Hie. ad alga. Uidi ego nauſeaꝫ ⁊ capitis vertigmen. antidoto qđ appellat̃. πικρα. i. amara ſepe ſanari.
Picturatus varia pictura exoꝛnatus ⁊ acu pictus. vnde picturate veſtes dicūtur non a picturo qđ non inuenitur. ſed ſimplex participium vel participij tantum vox eſt. Uir. Fert picturatas auri ſub tegmine veſtes.
Pierus pe. coꝛ. nomen patris nouem picarum. Ouid. li. v. pierꝰ has genuit pelleis diues in auris.
Pieria mons ⁊ ciuitas Boetie quam pꝛimus pierus lini pater edificauit muſis ſacer. hinc pierides muſe: ꝙ in pieria ex ioue ⁊ mnemoſyne nate ſint: vt inquit Stra. Uel a pieria regione macedonie. Emathia ante dicte. a nemoꝛe ita appellata. cui nomen eſt pieris. ⁊ pieres populi ſunt dicti: quibus extinctis macedones ea loca inuoluere. A pieria ſit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN